

İnandığınız hikayelere inanmayan insanlara ne dersiniz? Onların *hakiki* insanlar olmadıklarını mı? *Küfür* içinde yaşadıklarını mı? *İnkarcı* olduklarını mı?

İnsanın derdi hikayelerinin *gerçekliği* değil. Hikayelerin ne kadar *doğru* olduğuyla değil, *kendisinin* olmasıyla ilgileniyor. Kültürünü sonuna kadar savunmaya çalışmasının sebebi bu olsa gerek: *Ben öleyim, yeter ki hikayelerim yaşasın.*

Hikayelerle nasıl savaşırsınız? O hikayeyi anlatanları öldürebilirsiniz, onların susmasını sağlayabilirsiniz, onları hikayelerini kendilerine saklamaları konusunda *ikna* edersiniz... Bunların *çözüm* olmadığını, mesela Çin'in Uygurlara yaptıklarının *işe yaramayacağını* düşünüyorsanız, bence yanılıyorsunuz. Hikayeler onları anlatanlara bağlıdır, onlar susarsa, hikayeler yok olur. Çin, Batı'nın *demokrasi ve insan hakları hikayesine* bağlı olmadığı ve inşa ettiği devlet makinesi başka bir hikayeye mensup olduğu için, *rahat rahat* kendi vatandaşlarını ezebiliyor. İşe yarayacak mı? Muhtemelen.

Hikayeler başka nasıl yok edilir? Onlara yeni bir bağlam vererek mesela. Bizde İslamcılık böyle öldü. Meselesi topyekun tüm devlet düzenini değiştirmektir, bir zamanlar *demokrasinin d'si bile küfür* idi ve sonra bu hikaye, yol yapmak, köprü yapmak, havaalanıyla cihad etmeye *evrildi*. O hikaye artık eskiyip, *İslamcılık* mesela IŞİD elinde başka bir anlam kazanınca, eski İslamcılar zaten son kullanma tarihi dolmuş laflarını unuttu ve tamamen devletçilik, milliyetçilik, Osmanlıcılık ve yamyamlığa *evrildi*. Eskiden milliyetçi olanlar *haklı çıktıklarını* sanıyorlar, 20 sene sonra muhtemelen bugün uğruna şehit verilen hikayeler de miadını doldurduğunda, kendi elimizle hikayemizi terkedip, *Kürtler zaten yüz yıldır bir devlet sahibi olmayı hak ediyordu* diyeceğiz ama şimdilik idare ediyor bakalım.

Hikayeler mühim. FETÖcülerin hikayelerini değiştirmeden, onları hapse atarak, işten atarak sadece geçici olarak susturmuş olursunuz. *Çin de yapıyor benzerini, onlarınki işe yarıyor da, bizimki neden yaramasın?* Bizimki o kadar şiddetli değil, biz bir yandan da Batı'nın demokrasi hikayesine inanmaya çalışan bir milletiz ve Çin vatandaşlarına alternatif hikayeler sunarken, FETÖcülere sunduğumuz bir alternatif hikaye yok. Hala kendilerinin *Altın Nesil* olduğuna ve *Süfyan'ın* bu sebeple onlara zulmettiğine inanıyorlar. Hayatta hiçbir şeye tam iman etmemiş, siyaset için her kalıba giren adamların, *kesin inançlılarla* mücadele etmesi ancak bu kadar oluyor, başarılarındaki melun ölse bile, onun *bir şekilde* yaşayacağına inanacak kadar kör zihinlerin anlattığı hikayeleri, *terörist* hikayesine inandıramıyorsunuz. Onlara yaşadıklarının bir *sosyal trans* olduğunu anlatmak daha etkili olurdu, *gerçek dünyada Mehdiler yoktur* demek, *Mehdi var ama sizinki değil* demekten daha inandırıcı.

Hikayeler insanların ve toplumların yaşamasının sebebi. Toplumlar arasındaki asıl fark da, bir tarafın *uzay hikayeleri* anlatırken, diğerinin *Belgrad'ı nasıl fethetmiştik* hikayesinde takılı kalması. Hikayeler bir insanın hayata ne kadar adapte olduğunu belirlediği, toplumların da nereye gittiğini gösteriyor. Bizim hikayemiz nedir? Geleceğe dair anlattığımız ne var?